

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Verwerende partij: An Bord Pleanála

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supreme Court, Ireland — Uitlegging van artikel 6, leden 3 en 4, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7) — Beoordeling van de gevolgen van een plan of project voor een beschermd gebied — Criteria voor de beoordeling van de waarschijnlijkheid dat een dergelijk plan of project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied zal aantasten — Aanleg van een weg door een gebied dat als speciale beschermingszone is voorgesteld

Dictum

Artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna moet aldus worden uitgelegd dat een plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied, de natuurlijke kenmerken van dat gebied aantast indien het in de weg kan staan aan het duurzame behoud van de in deze richtlijn bedoelde bepalende kenmerken van het betrokken gebied die verband houden met de aanwezigheid van een prioritair natuurlijke habitat waarvan het doel van instandhouding ervan ertoe heeft geleid dat dit gebied op de lijst van GCB's is opgenomen. Bij de beoordeling daarvan moet het voorzorgsbeginsel worden toegepast.

(¹) PB C 226 van 30.07.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 11 april 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom — Verenigd Koninkrijk) — The Queen, op verzoek van David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Zaak C-260/11) (¹)

(Milieu — Verdrag van Aarhus — Richtlijn 85/337/EEG — Richtlijn 2003/35/EG — Artikel 10 bis — Richtlijn 96/61/EG — Artikel 15 bis — Toegang tot rechter inzake milieuaangelegenheden — Begrip „niet buitensporig kostbare” gerechtelijke procedures)

(2013/C 156/07)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos en The Queen

Verwerende partijen: Environment Agency, First Secretary of State en Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supreme Court of the United Kingdom — Uitlegging van artikel 10 bis van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie (PB L 156, blz. 17) — Uitlegging van artikel 15 bis van richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257, blz. 26), zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG — Uitlegging van artikel 9, lid 4, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, namens de Europese Gemeenschap gesloten bij besluit van de Raad van 17 februari 2005 (PB L 124, blz. 1) — Veroordeling van de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het geding — Begrip „niet buitensporig kostbare” gerechtelijke procedure

Dictum

Het vereiste van de artikelen 10 bis, vijfde alinea, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en 15 bis, vijfde alinea, van richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, dat de gerechtelijke procedure niet buitensporig kostbaar is, impliceert dat de in deze artikelen bedoelde personen er niet van worden weerhouden om een binnen de werkingssfeer van deze artikelen vallend beroep in rechte in te stellen of voort te zetten wegens de financiële last die hieruit kan voortvloeien. Een nationale rechter moet, wanneer hij uitspraak moet doen over de verwijzing in de kosten van een particulier wiens vordering in een milieuzaak is afgewezen of, meer in het algemeen, wanneer hij, zoals het geval kan zijn voor de rechterlijke instanties van het Verenigd Koninkrijk, in een eerder stadium van de procedure een standpunt moet innemen over een eventuele beperking van de kosten die ten laste van de in het ongelijk gestelde partij kunnen worden gebracht, de naleving van dit vereiste verzekeren, rekening houdend met zowel het belang van de persoon die zijn rechten wil verdedigen als het algemeen belang verband houdend met de bescherming van het milieu.

Bij deze beoordeling mag de nationale rechter zich niet uitsluitend op de economische situatie van de betrokkene baseren, maar moet hij eveneens een objectieve analyse maken van het bedrag van de kosten. Voorts kan hij rekening houden met de situatie van de betrokken partijen, de redelijke kans van slagen van de verzoeker, het belang dat voor de verzoeker en voor de bescherming van het milieu op het

spel staat, de complexiteit van het toepasselijke recht en van de toepasselijke procedure, het eventueel roekeloze karakter van de verschillende beroepstadiën en het bestaan van een nationaal stelsel van rechtsbijstand of een regeling tot beperking van de proceskosten.

Daarentegen volstaat de omstandigheid dat de betrokkene er in de praktijk niet van is weerhouden om een rechtsvordering in te stellen, op zich niet om ervan uit te gaan dat de procedure voor hem niet buitensporig kostbaar is.

Ten slotte mag bij deze beoordeling niet van andere criteria worden uitgegaan al naargelang zij wordt verricht na een procedure in eerste aanleg, een hoger beroep of een tweede hoger beroep.

(¹) PB C 226 van 30.7.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 april 2013 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het SØ- og Handelsret — Denemarken) — HK Danmark, als lasthebber van Jette Ring/Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), HK Danmark, als lasthebber van Lone Skouboe Werge/Dansk Arbejdsgiverforening, als lasthebber voor Pro Display A/S, in staat van faillissement (C-337/11)

(Gevoegde zaken C-335/11 en C-337/11) (¹)

(Sociaal beleid — Verdrag van Verenigde Naties inzake rechten van personen met handicap — Richtlijn 2000/78/EG — Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Artikelen 1, 2, en 5 — Verschil in behandeling op grond van handicap — Ontslag — Bestaan van handicap — Afwezigheden van werknemer wegens zijn handicap — Verplichting in aanpassingen te voorzien — Deeltijdarbeid — Duur van opzegtermijn)

(2013/C 156/08)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

SØ- og Handelsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: HK Danmark, als lasthebber van Jette Ring (C-335/11), HK Danmark, als lasthebber van Lone Skouboe Werge (C-337/11)

Verwerende partijen: Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), Dansk Arbejdsgiverforening, als lasthebber voor Pro Display A/S, in staat van faillissement (C-337/11)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — SØ- og Handelsret — Uitlegging van de artikelen 1, 2 en 5 van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) en van het arrest van het Hof in zaak C-13/05, Chacón Navas — Verbod van discriminatie op grond

van handicap — Nationale wettelijke regeling die de werkgever het recht verleent om een werknemer te ontslaan die in een periode van 12 achtereenvolgende maanden in totaal gedurende 120 dagen een vergoeding tijdens zijn afwezigheid wegens ziekte heeft verkregen — Begrip handicap — Personen met een blijvende vermindering van prestatievermogen die geen bijzondere hulpmiddelen vergt en alleen hierin bestaat dat de betrokkene niet voltijds kan werken — Redelijke aanpassingen voor gehandicapten

Dictum

- 1) Het begrip „handicap” van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moet aldus worden uitgelegd dat het mede betrekking heeft op een gezondheidstoestand die voortvloeit uit een door een arts gediagnosticeerde geneeslijke of ongeneeslijke ziekte, wanneer die ziekte leidt tot een beperking die onder meer het gevolg is van lichamelijke, geestelijke of psychische aandoeningen die in wisselwerking met diverse drempels de betrokkene kunnen beletten volledig, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid met andere werknemers aan het beroepsleven deel te nemen, en die beperking langdurig is. De aard van de door de werkgever te treffen maatregelen is niet bepalend voor de beoordeling of de gezondheidstoestand van een persoon onder dit begrip valt.
- 2) Artikel 5 van richtlijn 2000/78 moet aldus worden uitgelegd dat arbeidstijdverkorting een van de in dat artikel bedoelde maatregelen tot aanpassing kan vormen. Het staat aan de nationale rechter om te beoordelen of in de omstandigheden zoals aan de orde in de hoofdgedingen arbeidstijdverkorting als maatregel tot aanpassing de werkgever onevenredig belast.
- 3) Richtlijn 2000/78 moet aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale bepaling op grond waarvan een werkgever, wanneer een werknemer met een handicap in de laatste twaalf maanden gedurende 120 dagen met ziekteverlof is geweest met behoud van loon, de arbeidsovereenkomst met een verkorte opzegtermijn kan beëindigen indien die afwezigheden zijn veroorzaakt door het verzuim van de werkgever om passende maatregelen te nemen overeenkomstig de in artikel 5 van deze richtlijn bedoelde verplichting om te voorzien in redelijke aanpassingen.
- 4) Richtlijn 2000/78 moet aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale bepaling op grond waarvan een werkgever, wanneer een werknemer met een handicap in de laatste twaalf maanden gedurende 120 dagen met ziekteverlof is geweest met behoud van loon, de arbeidsovereenkomst met een verkorte opzegtermijn kan beëindigen indien die afwezigheden het gevolg zijn van de handicap van de betrokken werknemer, tenzij deze bepaling een legitieme doelstelling nastreeft en daarbij niet verder gaat dan noodzakelijk is om deze doelstelling te bereiken, waarbij het aan de verwijzende rechter staat dit te beoordelen.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.